Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 10. júla 2013 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Spoločenstva MEMBER OF €e euro experts — Absolútny dôvod zamietnutia — Symboly Únie a jej oblastí pôsobnosti — Znak eura — Článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Vo veci T-3/12,

**Heinrich Kreyenberg**, s bydliskom v Ratingene (Nemecko), v zastúpení: J. Krenzel, advokát,

žalobca,

proti

**Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)**, v zastúpení: A. Poch, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT:

**Európska komisia,**

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 5. októbra 2011 (vec R 1804/2010-2) týkajúcemu sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Európskou komisiou a Heinrichom Kreyenbergom,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz, sudcovia I. Labucka a D. Gratsias (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 3. januára 2012,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 18. mája 2012,

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 23. augusta 2012,

so zreteľom na dupliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 12. decembra 2012,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bolo rozhodnuté, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

## Rozsudok

### Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 9. júla 2007 žalobca Heinrich Kreyenberg podal na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:




3 Tovary, pre ktoré sa zápis žiadal, patria do tried 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 a 45 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v zmenenom a doplnenom znení a zodpovedajú vo vzťahu ku každej z týchto tried tomuto opisu:

— trieda 9: „Dátové nosiče a záznamové nosiče s a bez zaznamenaných údajov; na strojom čitateľných dátových nosičoch zaznamenané počítačové programy (zahrnuté do triedy 9)“,

— trieda 16: „Tlačoviny“,

— trieda 35: „Konzultácia v oblasti podnikania; poradenstvo v obchodnej činnosti“,

— trieda 36: „Poisťovníctvo; finančné záležitosti; peňažné záležitosti; záležitosti súvisiace s nehnuteľnosťami“,

— trieda 39: „Doprava; balenie a uskladnenie tovaru; dojednanie/organizácia cesty“,

— trieda 41: „Publikovanie tlačiarenských výrobkov, aj v elektronickej forme, okrem na reklamné účely; osobnostný vývoj prostredníctvom vzdelávania a školení; organizovanie a vedenie seminárov“,

— trieda 42: „Kontrola kvality; zememeračstvo; prieskumy (inžinierske práce); vedecký a priemyselný výskum; tvorba programov spracovania dát“,

— trieda 44: „Medicínske a zverolekárske služby, zdravotnícka a kozmetická starostlivosť pre ľudí a zvieratá; služby v oblasti poľnohospodárstva, záhradkárstva alebo lesníctva“,

— trieda 45: „Právnické služby, bezpečnostné služby na ochranu cenín alebo osôb; osobné služby a služby sociálneho charakteru ponúkané tretími stranami na účel uspokojenia potrieb jednotlivcov; Advokátske služby“.

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola zverejnená 4. februára 2008 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 5/2008.

5 Dňa 25. apríla 2008 Komisia Európskych spoločenstiev zaslala ÚHVT v súlade s článkom 41 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 40 nariadenia č. 207/2009) písomné pripomienky, ktoré spresnili dôvody, na základe ktorých mal byť podľa nej zápis dotknutej ochrannej známky zamietnutý *ex offo*.

6 Napriek týmto pripomienkam bola dotknutá ochranná známka 4. augusta 2008 zapísaná ako ochranná známka Spoločenstva pod číslom 6110423.

7 Podľa článku 55 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 56 nariadenia č. 207/2009) Komisia podala 24. februára 2009 návrh na vyhlásenie neplatnosti spornej ochrannej známky. Podľa nej bola táto ochranná známka zapísaná v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. h) bodom i) a článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. h) bod i) a článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009].

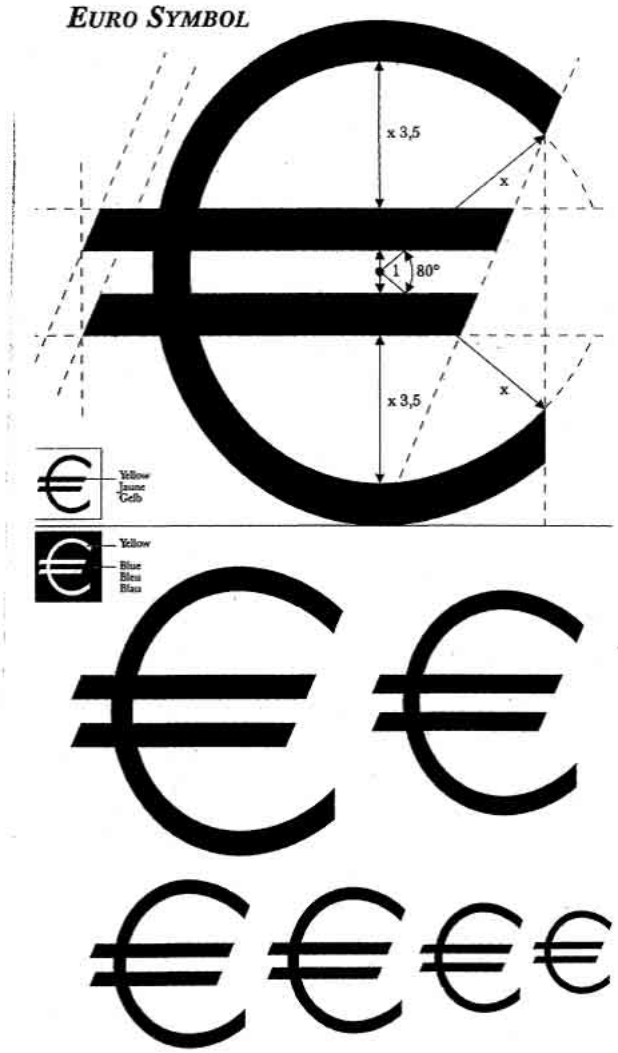
8 V rámci svojej argumentácie týkajúcej sa článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 40/94 sa odvolávala na symboly s označeniami QO 188 a QO 189, ktorých ochrana bola 4. októbra 1979 priznaná Rade Európy. Tieto dva symboly sú podľa nej chránené na základe článku 6 *ter* Dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaného v Paríži 20. marca 1883, v znení naposledy revidovanom v Štokholme 14. júla 1967 a zmenenom a doplnenom 28. septembra 1979 (*Zbierka zmlúv Spojených národov*, zväzok 828, č. 11851, s. 305, ďalej len „Parížsky dohovor“).

9 Symboly uvedené v predchádzajúcom bode, ako vyplývajú z údajov medzinárodného úradu Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO), sú reprodukované nižšie:





10 Ďalej v rámci svojej argumentácie týkajúcej sa článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 40/94 poukázala na symbol spoločnej meny euro, ako je vyobrazený v oznámení Komisie z 23. júla 1997, nazvanom „Používanie znaku €ura“ [KOM(97) 418] (ďalej len „oznámenie o používaní znaku eura“):




11 Nakoniec v rámci svojej argumentácie týkajúcej sa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 Komisia tvrdí, že použitie oblúku z hviezd v spornej ochrannej známke vedie k uvedeniu verejnosti do omylu v súvislosti s pôvodom tovarov a služieb označených touto ochrannou známkou.

12 Rozhodnutím z 22. júla 2010 zrušovacie oddelenie ÚHVT zamietlo návrh na vyhlásenie neplatnosti. Po prvé sa domnievalo, že poloblúk z hviezd, ktorý bol súčasťou spornej ochrannej známky, nemohla verejnosť vnímať ako „napodobeninu z heraldického hľadiska“ symbolov, na ktoré sa odvoláva Komisia. Preto zamietlo výhradu založenú na porušení článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009. Po druhé sa domnievalo, že sporná ochranná známka identicky nekopíruje znak eura, takže nedošlo k porušeniu článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Po tretie uvádza, že okolnosť, že by ochranná známka mohla uviesť do omylu verejnosť v súvislosti s pôvodom výrobkov a služieb, ktoré označuje, nesvedčí o porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

13 Dňa 17. septembra 2010 Komisia podala žalobu proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009. Poukázala na porušenie článku 7 ods. 1 písm. h) bodu i) a článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009.

14 Najskôr v rámci svojej argumentácie týkajúcej sa článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 už neodkazovala na symboly uvedené v návrhu na vyhlásenie neplatnosti. Naopak sa odvolávala na symbol Európskej centrálnej banky (ECB). Tento symbol je chránený článkom 6 *ter* Parížskeho dohovoru od 4. augusta 2004, nachádza sa v databáze medzinárodného úradu kancelárie WIPO pod číslom QO 867 a zodpovedá tomuto opisu:



15 Ďalej, čo sa týka článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009, Komisia v podstate prebrala argumentáciu, ktorú rozvinula v štádiu návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

16 Nakoniec v rámci svojej argumentácie týkajúcej sa článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009 Komisia uplatnila v podstate argumentáciu uvedenú v bode 11 vyššie týkajúcu sa odseku 1 písm. c) tohto článku.

17 Rozhodnutím z 5. októbra 2011 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát ÚHVT zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia a vyhlásil neplatnosť spornej ochrannej známky.

18 Najskôr uviedol, že žaloba bola neprípustná v časti, v ktorej sa zakladala na ustanoveniach článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009, keďže symbol, na ktorý sa Komisia v konaní pred ním odvolávala na základe týchto ustanovení, nebol v predchádzajúcom štádiu uplatňovaný. Potom sa domnieval, že sporná ochranná známka obsahovala prvky, ktoré si verejnosť mohla zameniť s identickou kópiou znaku eura, ako aj ďalšie prvky, ako je poloblúk z hviezd, ktorý „naznačuje myšlienku Európskej únie“. Navyše v tomto ohľade zdôraznil, že vzhľadom na „rozmanitosť služieb a tovarov, ktoré spadajú do činností a právomocí inštitúcií a iných orgánov Európskej únie“, je možné, že tieto služby a tovary zodpovedajú službám a tovarom označeným spornou ochrannou známkou. Za týchto podmienok sa domnieval, že nemožno vylúčiť, že príslušná skupina verejnosti by sa domnievala, že existuje vzťah medzi žalobcom a inštitúciami a orgánmi Európskej únie. Tento dojem by ešte umocňoval slovný prvok „member of euro experts“, ktorý podľa neho odkazuje na skupinu, ktorej členovia boli oficiálne schválení. Odvolací senát preto dospel k záveru, že neplatnosť spornej známky sa musí vyhlásiť na základe článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby bolo potrebné „posúdiť ďalšie dôvody, na ktorých sa zakladá návrh na vyhlásenie neplatnosti“.

**Návrhy účastníkov konania**

19 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

20 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

**Právny stav**

21 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza tri žalobné dôvody.

22 Po prvé tvrdí, že vyobrazenie znaku eura, ktoré sa nachádza v spornej ochrannej známke, nepatrí medzi znaky zakázané článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.

23 Po druhé tvrdí, že aj keby toto vyobrazenie znaku eura bolo zakázané, neexistuje súvislosť medzi majiteľom spornej ochrannej známky na jednej strane a inštanciami hospodárskej a menovej únie alebo všeobecnejšie inštanciami Európskej únie na strane druhej.

24 Po tretie, hoci žalobca pripúšťa, že odvolací senát napadnutým rozhodnutím vyhlásil neplatnosť spornej ochrannej známky len na základe článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009, „subsidiárne“ zdôrazňuje, že neplatnosť tejto ochrannej známky nemôže byť vyhlásená na základe ustanovení odseku 1 písm. g) tohto článku.

*Úvodné pripomienky*

25 Podľa znenia článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009:

„Do registra sa nezapíšu:

…

h) ochranné známky, ktoré neboli schválené príslušnými orgánmi a ktoré musia byť zamietnuté na základe článku 6 *ter* Parížskeho dohovoru…;

i) ochranné známky, ktorých súčasťou sú iné znaky, emblémy alebo erby ako tie, na ktoré sa vzťahuje článok 6 *ter* Parížskeho dohovoru a ktoré sú predmetom mimoriadneho verejného záujmu, pokiaľ nebol daný súhlas príslušných orgánov na ich zápis;

…“

26 Podľa znenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009:

„Odsek 1 sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti [Únie].“

27 Podľa článku 6 *ter* Parížskeho dohovoru:

„1.

a) [Zmluvné strany tohto dohovoru] sa zhodli na tom, že odmietnu alebo zrušia zápis a že vhodnými opatreniami zakážu, aby bez splnomocnenia príslušných miest sa používali ako továrenské alebo obchodné známky alebo ako časti týchto známok erby, vlajky a iné znaky štátnej zvrchovanosti [zmluvných] krajín, úradné skúšobné, puncovné a záručné značky u nich zavedené, ako aj každé napodobeniny z heraldického hľadiska.

b) Ustanovenia uvedené pod písmenom a) sa vzťahujú tak isto na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktorých je jedna alebo viac [zmluvných] krajín členom, s výnimkou tých erbov, vlajok a iných symbolických znakov, skratiek a názvov, ktorých ochrana bola už predmetom platných medzinárodných dohôd.

c) …[Zmluvné] krajiny nie sú povinné použiť spomínané ustanovenia, ak používanie alebo zápis, ktoré sú uvedené pod písmenom a), nie sú takého druhu, aby mohli vo verejnosti vzbudiť dojem o súvislosti medzi príslušnou organizáciou a znakmi, vlajkami, znakmi štátnej zvrchovanosti, skratkami alebo názvami, alebo ak nie je používanie alebo zápis pravdepodobne takého druhu, že by mohol klamať verejnosť o súvislosti medzi používateľom a organizáciou.

…

3. …

b) Ustanovenia uvedené v prvom odseku pod písmenom b) sa vzťahujú len na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré spomínané organizácie oznámili [zmluvným] krajinám prostredníctvom Medzinárodného úradu.

…“

28 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 6 *ter* Parížskeho dohovoru, na ktorý odkazuje, chráni dve kategórie symbolov.

29 V prvom rade toto ustanovenia zakazuje zápis štátnych symbolov nielen ako ochranných známok, ale aj ako prvkov ochranných známok, či už by tieto symboly boli identickými kópiami alebo by boli len napodobeninami z heraldického hľadiska [rozsudky Všeobecného súdu z 5. mája 2011, SIMS – École de ski internationale/ÚHVT – SNMSF (esf école du ski français), T-41/10, bod 21, a z 15. januára 2013, Welte-Wenu/ÚHVT –Komisia (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, bod 36].

30 S cieľom určiť, či ochranná známka obsahuje napodobeninu symbolu z heraldického hľadiska, treba zohľadniť heraldický opis tohto symbolu. Akýkoľvek rozdiel medzi uvedenou ochrannou známkou a symbolom, ktorý odhalí špecialista z heraldického odboru, si nevyhnutne nemusí všimnúť aj priemerný spotrebiteľ, ktorý napriek rozdielom v určitých heraldických detailoch môže v ochrannej známke vidieť napodobeninu daného symbolu (rozsudok EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 37).

31 V druhom rade článok 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 zakazuje zápis ochrannej známky obsahujúcej z heraldického hľadiska kópiu alebo napodobeninu symbolu medzinárodnej medzivládnej organizácie, pokiaľ bol tento symbol oznámený zmluvným stranám Parížskeho dohovoru prostredníctvom medzinárodného úradu WIPO. Tento zákaz sa však uplatňuje len v prípade uvedenom v článku 6 *ter* ods. 1 písm. c) Parížskeho dohovoru, teda vtedy, keď dotknutá ochranná známka ako celok vzbudzuje vo verejnosti dojem o súvislosti medzi jednak jej majiteľom alebo jej používateľom a jednak dotknutou medzinárodnou medzivládnou organizáciou, alebo by mohla klamať verejnosť o existencii takejto súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 59).

32 Pokiaľ ide o článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009, ten zakazuje zápis ochranných známok, ktoré obsahujú iné symboly, než sú symboly uvedené v článku 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia, teda iné než symboly štátov alebo medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré sú pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru, keď sú jednak predmetom mimoriadneho verejného záujmu a jednak nebol daný súhlas príslušných orgánov na ich zápis.

33 Treba určiť, či ochrana priznaná týmto ustanovením podlieha rovnakým podmienkam ako ochrana priznaná symbolom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009.

34 V tomto ohľade treba v prvom rade uviesť, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 výslovne neobmedzuje rozsah zákazu, ktorý zavádza vo vzťahu k ochranným známkam identicky reprodukujúcim určitý symbol. Znenie tohto ustanovenia umožňuje vykladať tento zákaz v tom

zmysle, že zakazuje nielen identickú kópiu, ale aj napodobeninu symbolu v ochrannej známke. Pokiaľ by sa neprijal takýto výklad, potrebný účinok článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 by sa značným spôsobom znížil: na to, aby symbol mohol byť zapísaný ako ochranná známka alebo prvok ochrannej známky, by stačilo, aby bol mierne zmenený, hoci len spôsobom, ktorý je nebadateľný pre osobu, ktorá nie je odborníkom v oblasti heraldiky.

35 V druhom rade treba zdôrazniť, že normotvorca Únie nijako nespresnil, že by podľa článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 mohol byť zakázaný len zápis ochrannej známky výlučne tvorenej symbolom. Použitím pojmu „ktorých súčasťou je“ v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 stanovil, že za podmienok stanovených v uvedenom ustanovení je použitie iných symbolov než uvedených v článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 zakázané nielen ako ochranných známok, ale aj ako prvkov ochrannej známky. To je navyše v súlade aj s potrebným účinkom uvedeného ustanovenia, ktorého cieľom je zaručiť čo najúplnejšiu ochranu symbolov, na ktoré odkazuje.

36 Z úvah uvedených v bodoch 34 a 35 vyššie vyplýva, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa musí chápať v tom zmysle, že zakazuje zápis iných symbolov než uvedených v článku 7 ods. 1 písm. h) ako ochranných známok alebo ich prvkov, či už by tieto symboly boli identickými kópiami alebo len napodobneninami.

37 Takýto zákaz však nie je bezpodmienečný.

38 V tomto ohľade, ako bolo uvedené v bode 31 vyššie, symboly medzinárodných medzivládnych organizácií pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru sú chránené článkom 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 vtedy, keď dotknutá ochranná známka ako celok vzbudzuje vo verejnosti dojem o súvislosti medzi jednak jej majiteľom alebo jej používateľom a jednak dotknutou medzinárodnou medzivládnou organizáciou. Pokiaľ by sa ochrana priznaná článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 mohla uplatniť aj v prípade, keď posledná uvedená podmienka nebola splnená, bola by nadradená ochrane, ktorú odsek 1 písm. h) tohto istého článku priznáva symbolom medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré sú pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru.

39 Nič nenaznačuje, že by normotvorca Únie chcel poskytnúť symbolom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 vyššiu úroveň ochrany než symbolom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia, takže rozsah ochrany poskytovanej článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 by nemal byť vyšší než rozsah ochrany poskytovanej článkom 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. júla 2009, American Clothing Associates/ÚHVT a ÚHVT/American Clothing Associates, C-202/08 P a C-208/08 P, Zb. s. I-6933, bod 80).

40 Preto treba dospieť k záveru, že ochrana poskytovaná symbolom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa uplatní len v prípade, ak je splnená podmienka uvedená v bode 38 vyššie, teda vtedy, keď ochranná známka, ktorej súčasťou je symbol, môže ako celok uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o súvislosť existujúcu medzi jednak jej majiteľom alebo jej používateľom a jednak orgánom, na ktorý dotknutý symbol odkazuje.

41 Tri žalobné dôvody predložené žalobcom treba preto preskúmať s prihliadnutím na tieto úvodné pripomienky.

*O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009*

42 Svojím prvým a hlavným žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že vyobrazenie znaku eura, ktoré sa nachádza v dotknutej ochrannej známke, nepatrí medzi vyobrazenia zakázané článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Tento žalobný dôvod má štyri časti.

O prvej časti

43 Žalobca tvrdí, že „do pôsobnosti [článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009] patria výlučne symboly, ktorých ochrana vyplýva z dohody/zmluvy, ktorej stranami sú všetky zmluvné strany". V tomto prípade však, keďže členské štáty Európskej únie „nie sú [všetky] členmi európskej menovej únie", znak eura „nepatrí do pôsobnosti" článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.

44 V tomto ohľade sa pripomína, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 chráni iné symboly než symboly uvedené v článku 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia, teda iné symboly než symboly štátov a medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré sú pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru, a to v prípade, že sú predmetom mimoriadneho verejného záujmu. Vzhľadom na všeobecnú formuláciu tohto ustanovenia sa treba domnievať, že toto ustanovenie chráni nielen symboly medzivládnych medzinárodných organizácií, ktoré neboli oznámené zmluvným štátom Parížskeho dohovoru, ale aj symboly, ktoré napriek tomu, že neoznačujú všetky činnosti medzinárodnej medzivládnej organizácie, majú osobitný vzťah k jednej z týchto činností. Skutočnosť, že symbol sa týka len jednej z činností medzinárodnej medzivládnej organizácie, totiž postačuje na preukázanie toho, že jeho ochrana je vo verejnom záujme.

45 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené v predchádzajúcom bode, sa treba domnievať, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 s výhradou dodržania ostatných podmienok stanovených týmto ustanovením osobitne chráni nielen symboly Európskej únie ako také, ale aj symboly, ktoré sa obmedzujú na označenie jednej z oblastí jej činnosti.

46 Ďalej odsek 2 článku 7 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že odsek 1 tohto článku sa uplatní aj v prípade, ak dôvody zamietnutia existujú len v časti Európskej únie. Preto treba chápať, že verejný záujem, na ktorý odkazuje článok 7 ods. 1 písm. i) tohto nariadenia, sa nevyhnutne nemusí konštatovať na celom území Únie. Stačí, že existuje na jeho časti. Za týchto podmienok sa treba domnievať, že článok 7 ods. 1 písm. i) uvedeného nariadenia chráni najmä každý symbol, ktorý bez toho, aby označoval Úniu ako celok, súvisí s ňou uskutočňovanou činnosťou, a to aj v prípade, keď sa táto činnosť týka len niektorých členských štátov Európskej únie.

47 V tomto ohľade článok 3 ods. 4 ZEÚ stanovuje, že „Únia vytvorí hospodársku a menovú úniu, ktorej menou je euro". Znak eura je teda určite symbolom činnosti uskutočňovanej Európskou úniou. Preto samotná skutočnosť, že niektoré členské štáty Európskej únie nemajú ako menu euro, neumožňuje dospieť k záveru, že tento symbol, vo vzťahu ku ktorému nijaká skutočnosť nenaznačuje, že bol pravidelne oznamovaný zmluvným štátom Parížskeho dohovoru, je vylúčený z ochrany zavedenej článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.

48 S cieľom spochybniť tento záver žalobca uvádza tri tvrdenia.

49 Po prvé tvrdí, že ÚHVT vo svojom „Manual of Trade Mark Practice" (ďalej len „manuál ÚHVT") uverejnenom výlučne v angličtine (v časti B nazvanej „Examination", bod 7.8.3.3.a) výslovne pripustil, že článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 boli chránené len symboly uvedené v bode 43 vyššie. Napriek tomu treba najskôr uviesť, že ustanovenia manuálu ÚHVT, na ktoré sa tu odvoláva, sa v každom prípade už v čase prijatia napadnutého rozhodnutia neuplatňovali. V dôsledku toho a najmä preto je odvolávanie sa na ne neúčinné. Manuál ÚHVT totiž predstavuje len kodifikáciu spôsobu

správania sa, ktoré si tento úrad zamýšľa osvojiť. Preto tieto ustanovenia nemôžu prevážiť ani nad ustanoveniami nariadenia č. 207/2009, a už vôbec nie meniť ich výklad zo strany súdu Únie. Práve naopak by sa mali vykladať v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 207/2009 [rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2012, Interkobo/ÚHVT – XXXLutz Marken (my baby), T-523/10, bod 29].

50 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že do dnešného dňa existuje len jedno rozhodnutie ÚHVT, ktoré naznačuje, že znak eura je chránený ustanoveniami článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Táto skutočnosť by však zjavne nemala mať nijaký vplyv na výklad, ktorý je potrebné poskytnúť uvedeným ustanoveniam.

51 Po tretie žalobca tvrdí, že ÚHVT zamietol ochranu poskytovanú článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 vo vzťahu k „iným dôležitým symbolom, ako je napríklad medzinárodný symbol označujúci recyklovateľný výrobok“. Zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov sa však musí posudzovať výlučne na základe nariadenia č. 207/2009 a ďalších ustanovení uplatňujúcich sa v spore, tak ako sú vykladané súdom Únie, a nie na základe skoršej rozhodovacej praxe ÚHVT [rozsudky Súdneho dvora z 26. apríla 2007, Alcon/ÚHVT, C-412/05 P, Zb. s. I-3569, bod 65, a Všeobecného súdu z 2. mája 2012, Universal Display/ÚHVT (UniversalPHOLED), T-435/11, bod 37], tým skôr, ak žalobca neuvedie, v čom by riešenie prijaté ÚHVT v súvislosti s „medzinárodným symbolom označujúcim recyklovateľný výrobok“ bolo uplatniteľné na tento konkrétny prípad.

52 Prvá časť toho žalobného dôvodu sa teda musí zamietnuť.

O druhej časti

53 Žalobca uvádza, že znak eura „verejnosť každodenne vníma ako jednoduché označenie meny“. Preto aj v prípade, že by sa prvá časť žalobného dôvodu zamietla, tento znak ako označenie meny nemôže byť podľa žalobcu chránený článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.

54 Ďalej tvrdí, že v oznámení o používaní znaku eura Komisia „výslovne povolila použitie tohto znaku [eura] ako označenia meny“.

55 Nič však neumožňuje vylúčiť z pôsobnosti článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 znak eura, teda symbol, ktorý súvisí s oblasťou činnosti Európskej únie len na základe toho, že je „označením meny“. Navyše oznámenie o používaní znaku eura neumožňuje využívať kópiu alebo napodobeninu znaku eura ako ochrannú známku alebo prvok ochrannej známky. V tomto dokumente sa Komisia totiž obmedzuje na vyzvanie „používateľov meny na používanie symbolu [eura] vždy vtedy, keď je rozlišovací symbol nevyhnutný pre opis peňažnej sumy v eurách, napríklad pri cenách a faktúrach, v šekoch, ako aj vo všetkých ostatných právnych nástrojoch“.

56 Druhú časť tohto žalobného dôvodu treba preto zamietnuť.

O tretej časti

57 Žalobca tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 nechráni symboly len vo vzťahu k ich identickým kópiám, ale aj vo vzťahu k ich napodobeninám.

58 V tomto ohľade uvádza tri tvrdenia.

59 Po prvé tvrdí, že odvolací senát sa odklonil od výkladu článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 uvedeného v manuáli ÚHVT (časť B nazvaná „Examination“, bod 7.8.3.3.b).

60 Po druhé uvádza, že z úvah uvedených v bode 80 rozsudku American Clothing Associates/ÚHVT a ÚHVT/American Clothing Associates (už citovaný v bode 39 vyššie) vyplýva, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 má menší dosah než článok 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia.

61 Po tretie tvrdí, že odvolací senát poprel znenie článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Použitie výrazu „ktorých súčasťou sú“ v tomto ustanovení jasne naznačuje, že sa týka len identických kópií symbolov. Toto znenie sa líši od znenia článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009, ktoré odkazuje na článok 6 *ter* Parížskeho dohovoru.

62 Žalobca sa však mýli, pokiaľ ide o rozsah ochrany poskytovanej článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009: ako bolo uvedené v bode 34 vyššie, toto ustanovenie bráni zápisu ochranných známok obsahujúcich iné symboly, než sú symboly uvedené v článku 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia, vrátane prípadu, keď nie sú verne reprodukované, ale sú len predmetom napodobeniny.

63 Nakoniec treba uviesť, že žalobca sa jednak nemôže odvolávať na manuál ÚHVT s cieľom zmeniť zmysel, ktorý je potrebné dať uvedenému ustanoveniu (pozri bod 49 vyššie). Na druhej strane treba uviesť, že nesprávne vykladá bod 80 rozsudku American Clothing Associates/ÚHVT a ÚHVT/American Clothing Associates (už citovaný v bode 39 vyššie): neuvádza sa v ňom, že ochrana poskytnutá ustanoveniami uvedenými v písmene h) článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je nevyhnutne širšia než ochrana poskytovaná ustanoveniami uvedenými v písmene i) toho istého článku, ale len že ochrana stanovená v písmene h) je prinajmenšom tak široká ako ochrana stanovená v písmene i).

64 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 28 napadnutého rozhodnutia spresnil, že identická kópia symbolov uvedených v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 nebola „výslovne požadovaná znením tohto článku“.

65 Tretiu časť tohto žalobného dôvodu je teda potrebné zamietnuť.

O štvrtej časti

66 V bodoch 29 až 31 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát domnieval, že sporná ochranná známka zahŕňala zobrazenie znaku eura, ktoré hoci presne nezodpovedalo tomuto symbolu, mohla si ho verejnosť zameniť s jeho „identickou kópiou“.

67 Žalobca tvrdí, že odvolací senát sa zmýlil, keď takto rozhodol. Domnieva sa, že súčasťou spornej ochrannej známky totiž nie je „identická“ kópia znaku eura, ale len jeho zmenené „vyobrazenie“. Toto vyobrazenie nemá rovnakú farbu ako znak eura, ako je opísaný v oznámení o používaní znaku eura. Na rozdiel od tohto symbolu je jeho súčasťou postupné zoslabovanie farieb. Navyše je „zlúčený“ s písmenom „e“. Nakoniec jeho spodná krivka je dlhšia než krivka uvedeného symbolu.

68 Svojou argumentáciou zhrnutou v predchádzajúcom bode žalobca teda tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že sporná ochranná známka obsahuje „identickú“ kópiu znaku eura.

69 Takáto argumentácia však spočíva na nesprávnom predpoklade. Z prvej vety bodu 29 napadnutého rozhodnutia, ako aj zo všeobecnej štruktúry tohto rozhodnutia totiž vyplýva, že odvolací senát sa nedomnieval, že súčasťou spornej ochrannej známky je identická kópia znaku eura, ale zdôraznil, že jej súčasťou je tak verná napodobenina tohto znaku, že nezaujaté osoby by si ju mohli zameniť s identickou kópiou uvedeného znaku. Ak by totiž odvolací senát chcel konštatovať, že súčasťou spornej ochrannej známky je identická kópia znaku eura, potom by v bode 28 napadnutého rozhodnutia nezdôrazňoval, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 zakazuje nielen

kopírovanie iných symbolov než uvedených v článku 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009, ale aj ich napodobovanie. Navyše by ani v bode 29 napadnutého rozhodnutia nepoukázal na „rozdiel“, ktorý podľa neho existuje medzi znakom eura a jeho vyobrazením v spornej ochrannej známke.

70 V každom prípade, aj keby žalobca chcel tvrdiť, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že súčasťou spornej ochrannej známky je napodobenina znaku eura, jeho argumentáciu možno len zamietnuť.

71 Rozdiely existujúce jednak medzi vyobrazením znaku eura uvedeným v spornej ochrannej známke a jednak znakom eura ako takým nie sú takého rozsahu, ktorý by vylučoval kvalifikáciu tohto vyobrazenia ako napodobeniny.

72 Po prvé symbol vyobrazený v spornej ochrannej známke iste nemá presné rozmery stanovené v oznámení o používaní znaku eura: obsahuje najmä spodnú krivku, ktorá je dlhšia než spodná krivka znaku eura, ako je opísaný v uvedenom oznámení. Tento rozdiel, ktorý by si mohol všimnúť odborník v oblasti heraldiky, si nevyhnutne nemusí všimnúť bežný spotrebiteľ.

73 Po druhé, hoci jeho farba sa postupne mení do oranžových odtieňov, teda podľa žalobcu „hnedastých“, prevažne zostáva žltá. Navyše pozadie, na ktorom sa nachádza, je modré, rovnako ako je to stanovené v oznámení o používaní znaku eura.

74 Po tretie znak zobrazený v spornej ochrannej známke je určite prilepený k písmenu „e“. Určite však nie je „zlúčený“ s týmto písmenom do tej miery, aby nebolo možné ho od neho odlíšiť.

75 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod ako celok treba zamietnuť.

*O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom uplatnení podmienky stanovenej v článku 6 ter ods. 1 písm. c) Parížskeho dohovoru*

76 Ako bolo uvedené v bode 39 vyššie, podmienka stanovená v článku 6 *ter* ods. 1 písm. c) Parížskeho dohovoru sa uplatní *mutatis mutandis* v prípade symbolov uvedených v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.

77 Preto sa ochrana poskytovaná týmto symbolom uplatní len za predpokladu, že ochranná známka, ktorej súčasťou je symbol, môže ako celok uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o súvislosť existujúcu medzi jednak jej majiteľom alebo jej používateľom a jednak orgánom, na ktorý odkazuje dotknutý symbol.

78 Táto ochrana sa teda uplatní najmä v prípade, keď dotknutá ochranná známka uvádza spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o pôvod výrobkov alebo služieb, ktoré označuje, pričom ho nabáda domnievať sa, že pochádzajú od orgánu, na ktorý poukazuje symbol, ktorého kópiu alebo napodobeninu obsahuje. Uplatní sa však aj vtedy, keď by sa verejnosť z dôvodu prítomnosti takejto kópie alebo napodobeniny symbolu v dotknutej ochrannej známke mohla domnievať, že uvedené výrobky alebo služby sú predmetom schválenia alebo záruky orgánu, na ktorý poukazuje tento symbol, alebo že sú iným spôsobom prepojené s uvedeným orgánom (pozri analogicky rozsudok EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 61).

79 V druhom žalobnom dôvode žalobca subsidiárne tvrdí, že hoci odvolací senát správne analogicky uplatnil článok 6 *ter* ods. 1 písm. c) Parížskeho dohovoru, toto ustanovenie nesprávne uplatnil na skutkové okolnosti.

O prvej časti

80 Z bodov 40 až 44 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací senát sa domnieval, že znak eura odkazuje na Európsku úniu.

81 V prvej časti tohto žalobného dôvodu žalobca spochybňuje správnosť tohto posúdenia. V tomto ohľade uvádza dve tvrdenia.

82 V prvom rade žalobca tvrdí, že znak eura neodkazuje na nijakú organizáciu. Tento symbol podľa neho verejnosťou výlučne vníma ako označenie meny.

83 To by potvrdila aj „každodenná skúsenosť každého spotrebiteľa“ spôsobilého „rozoznať znak [eura] v obchode ‚na každom rohu‘ bez toho, aby na základe toho myslel na európsku menovú úniu“. Znak eura je teda úplne neutrálnym znakom meny, rovnako ako znak amerického dolára alebo znak britskej libry. Navyše verejnosť je zvyknutá na logá, ktoré ako v prejednávanej veci „zmeneným“ spôsobom zobrazujú znak eura, a nespájala by si ho okamžite s inštitúciami a inými orgánmi Európskej únie.

84 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že aj keby sa Všeobecný súd domnieval, že znak eura súvisí s „organizáciou, ktorá stojí ‚za‘ ním“, bolo by treba domnievať sa, že touto organizáciou nie je Európska únia ako celok, ale len „európska menová únia“.

85 Podľa žalobcu znak eura „navyše súvisí s činnosťami menovej únie v oblasti hospodárskej politiky a nie s prípadnými činnosťami Európskej únie v širšom zmysle, ktoré pritom *a priori* patria výlučne do legislatívnej/politickej oblasti“.

86 Ako však bolo uvedené v bode 47 vyššie, článok 3 ods. 4 ZEÚ stanovuje, že „Únia vytvorí hospodársku a menovú úniu, ktorej menou je euro“. Zo znenia tohto článku vyplýva, že bez ohľadu na okolnosť, že znak eura je znakom meny, odkazuje na konkrétnu právnickú osobu, a síce Európsku úniu.

87 Okolnosť, že znak eura špecificky odkazuje na hospodársku a menovú úniu, nijako nebráni záveru uvedenému v predchádzajúcom bode. Hospodárska a menová únia, ktorej sa týka najmä Hlava VIII tretej časti Zmluvy o FEÚ a na ktorú zdá sa žalobca poukazuje, keď používa výraz „európska menová únia“, zodpovedá jednej oblasti činnosti Európskej únie. Navyše hospodárska a menová únia nemá právnu subjektivitu odlišnú od právnej subjektivity Európskej únie.

88 Prvá časť sa teda musí zamietnuť.

89 V snahe spochybniť tento záver žalobca tvrdí, že je „vylúčené pristúpiť k preskúmaniu vo vzťahu k Únii… ako celku prostredníctvom vlajky Európskej únie…, ktorej sa týka článok 7 ods. 1 písm. h) [nariadenia č. 207/2009] a ktorú [odvolací senát] nepovažoval za relevantnú“. Podľa neho totiž „rozhodnúť, že [dotknutá] ochranná známka nevyvoláva vo vnímaní verejnosti nijakú súvislosť s Úniou… alebo s jej [vlajkou] a následne dospieť k záveru o existencii takejto spojitosti prostredníctvom znaku [eura], by bolo… absurdným obídením tohto ustanovenia“.

90 Napriek tomu okolnosť, ak by sa aj považovala za preukázanú, že sporná ochranná známka neobsahuje nijakú identickú kópiu alebo napodobeninu symbolu chráneného článkom 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009, neumožňuje vylúčiť, že súčasťou tejto ochrannej známky je odlišný symbol, ktorý je ako taký chránený článkom 7 ods. 1 písm. i) tohto nariadenia. Za týchto podmienok okolnosť, že v napadnutom rozhodnutí odvolací senát sankcionoval porušenie článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009, nemôže v nijakom prípade sama osebe predstavovať obchádzanie ustanovení uvedených v odseku 1 písm. h) uvedeného článku.

O druhej časti

91 V bode 42 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát domnieval, že „vzhľadom na rozmanitosť služieb a tovarov, ktoré spadajú do činností a právomocí inštitúcií a iných orgánov Európskej únie, je možné preukázať prekrývanie medzi týmito tovarmi a službami a tovarmi a službami, ktorých sa týka zápis [spornej] ochrannej známky“.

92 Žalobca v podstate tvrdí, že aj keby bola prvá časť tohto žalobného dôvodu zamietnutá, Všeobecný súd nemôže neuznať, že úvahy uvedené v predchádzajúcom bode sú nesprávne. Podľa žalobcu oblasti činnosti „európskej menovej únie“ a Európskej únie nemajú „nijakú objektívnu súvislosť s výrobkami a službami [označenými spornou ochrannou známkou]“. Preto je nemožné, aby si verejnosť spájala majiteľa tejto ochrannej známky s „európskou menovou úniou“ alebo Európskou úniou.

93 Na ilustráciu svojho tvrdenia žalobca uvádza, že je zjavné, že „dátové nosiče a záznamové nosiče“ zahrnuté do triedy 9 a „tlačoviny“ patriace do triedy 16, ako aj „medicínske a zverolekárske služby“ a „zdravotnícka a kozmetická starostlivosť pre ľudí a zvieratá“ spadajúce do triedy 44, „osobnostný vývoj prostredníctvom vzdelávania a školení“ zahrnuté do triedy 41 a „tvorba programov spracovania dát“ uvedená v triede 42, nepatria do oblasti činnosti „európskej menovej únie“.

94 Ďalej uvádza, že verejnosť si nemôže spájať služby zahrnuté do tried 35 a 36, ako sú „poradenstvo v obchodnej činnosti“, „finančné záležitosti“ a „peňažné záležitosti“, ani s „európskou menovou úniou“, „ktorej členmi nemôžu… byť súkromné podniky“, ani s Európskou úniou, „ktorej činnosťou [nie je] činnosť súkromného poradcu pri obchodnej činnosti a finančných záležitostiach“. Čo sa týka týchto služieb, verejnosť je osobitne pozorná vzhľadom na záujem, ktorý kladie na „investovanie a zhodnocovanie svojich finančných prostriedkov“.

95 Takáto argumentácia sa v každom prípade musí zamietnuť.

96 Na úvod treba na jednej strane zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo sa domnieva žalobca, znak eura odkazuje na Európsku úniu ako celok a nielen na „hospodársku a menovú úniu“, ktorá je len jednou z oblastí jej činnosti (pozri bod 87 vyššie). Odvolací senát preto správne pristúpil k porovnaniu medzi výrobkami a službami označenými spornou ochrannou známkou a činnosťami Európskej únie ako celku.

97 Na druhej strane, ako vyplýva z bodu 78 uvedeného vyššie, ochrana zavedená článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa uplatní aj v prípade, keď ochranná známka bez toho, aby uviedla spotrebiteľa do omylu v súvislosti s pôvodom označených výrobkov alebo služieb, nabáda verejnosť domnievať sa, že označené tovary a služby sú predmetom schválenia alebo záruky orgánu, na ktorý poukazuje symbol tvoriaci jej súčasť, alebo že sú iným spôsobom prepojené s uvedeným orgánom.

98 Za týchto podmienok sa odvolací senát správne domnieval, že v podstate z dôvodu veľkej diverzity oblastí, v ktorých Únia vykonáva svoju právomoc, nemožno vylúčiť, že by verejnosť považovala výrobky a služby označené spornou ochrannou známkou za spadajúce do oblasti, v ktorej Únia pôsobí.

99 Nakoniec treba po prvé zdôrazniť, že „dátové nosiče a záznamové nosiče“ zahrnuté v triede 9, ako aj „tvorba programov spracovania dát“ v triede 42 sa týkajú „technologického rozvoja“, oblasti činnosti Únie upravenej v hlave XIX tretej časti Zmluvy o FEÚ, ako aj činnosti Únie v oblasti ochrany osobných údajov, ktorá je uvedená v článku 16 ods. 1 ZFEÚ. Po druhé „tlačoviny“ nachádzajúce sa v triede 16 patria do oblasti, v ktorej pôsobí Únia, hoci len prostredníctvom činnosti Úradu pre vydávanie publikácií Európskej únie (OP). Po tretie „medicínske a zverolekárske služby“, ako aj „zdravotnícka a kozmetická starostlivosť pre ľudí a zvieratá“ patriace do triedy 44 sa týkajú „verejného zdravia“, oblasti upravenej v rámci hlavy XIV tretej časti Zmluvy o FEÚ, v rámci ktorej môžu byť prijaté v súlade s ustanoveniami článku 168 ods. 4 písm. b) ZFEÚ „opatrenia v oblastiach veterinárnej starostlivosti a rastlinnej výroby, ktorých priamym cieľom je ochrana verejného zdravia“. Po štvrté

„osobnostný vývoj prostredníctvom vzdelávania a školení“ zahrnutý do triedy 41 môže spadať do oblasti „všeobecného vzdelávania“ alebo „odborného vzdelávania“, ktoré sú uvedené v názve hlavy XII uvedenej časti. Po piate služby zahrnuté do tried 35 a 36, ako sú „poradenstvo v obchodnej činnosti“, „finančné záležitosti“ a „peňažné záležitosti“, nevyhnutne evokujú, bez ohľadu na verejnosť, o ktorú ide, „hospodársku a menovú politiku“, ktorej je venovaná hlava VIII tretej časti Zmluvy o FEÚ.

O tretej časti

100 Žalobca tvrdí, že sporná ochranná známka nenabáda verejnosť k tomu, aby sa domnievala, že existuje vzťah medzi jednak jej majiteľom a jednak „európskou menovou úniou“, ktorej členom [tento majiteľ] nemôže byť z dôvodu svojho postavenia súkromného podniku“, alebo všeobecnejšie Európskou úniou.

101 Podľa neho totiž, hoci by aj znak eura súvisel s Európskou úniou, vyobrazenie tohto znaku nachádzajúce sa v spornej ochrannej známke nemá dominantnú povahu. Preto by bolo namieste pristúpiť k celkovému preskúmaniu tejto ochrannej známky, aby sa určilo, či existuje vzťah medzi jej vlastníkom a Európskou úniou.

102 Z tohto preskúmania by však vyplynulo, že na takýto vzťah nemožno jasne poukázať.

103 Po prvé modré pozadie spornej ochrannej známky je „narušené bielym obdĺžnikom obsahujúcim slová ‚member of‘, ako aj slovami ‚euro experts‘ tiež bielej farby“.

104 Po druhé vyobrazenie znaku eura je „zlúčené“ s písmenom „e“, „s postupným tmavnutím zlatých odtieňov (až do hnedastej farby), ktorá sa jasne líši od jednofarebnej jasne žltej farby oficiálneho označenia ‚€‘“. Navyše „z dôvodu postupného tmavnutia písmeno ‚e‘ priťahuje pozornosť viac než [vyobrazenie znaku eura]“.

105 Po tretie „hviezdy umiestnené do poloblúka nepredstavujú ukazovateľ menovej únie, ani Európskej únie ako celku“. Tieto hviezdy nemôžu evokovať „európsku vlajku“, „keďže už celkový kontext sa vzďaľuje od myšlienky Európskej únie a poloblúk nesprostredkúva ústrednú myšlienku jednoty“.

106 Túto argumentáciu nemožno prijať.

107 Je pravda, ako tvrdí žalobca, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 ukladá, aby sa uskutočnilo celkové preskúmanie spornej ochrannej známky, keďže ostatné prvky tejto ochrannej známky môžu viesť k tomu, že ochranná známka ako celok nebude vo verejnosti ani vzbudzovať dojem o existencii súvislosti medzi jednak jej majiteľom alebo používateľom a jednak orgánom, ktorý je majiteľom alebo používa symbol, ktorý je súčasťou tejto ochrannej známky, ani verejnosť nebude v tomto ohľade uvádzať do omylu (pozri analogicky rozsudok EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 59).

108 Ako však zdôraznil odvolací senát v bodoch 40 až 44 napadnutého rozhodnutia, práve z celkového preskúmania spornej ochrannej známky vyplýva, že táto ochranná známka vzbudzuje vo verejnosti dojem o existencii súvislosti medzi jej majiteľom a Európskou úniou.

109 Na jednej strane, ako bolo uvedené v bode 71 vyššie, sporná ochranná známka obsahuje najmä napodobeninu znaku eura umiestneného v centrálnej pozícii. Ako bolo uvedené v bode 86 vyššie, tento symbol si možno spojiť len s Európskou úniou.

110 Na druhej strane tri ďalšie prvky tvoriace ochrannú známku nie sú takej povahy, aby neutralizovali dojem, ktorý vo verejnosti vzbudzuje prítomnosť tejto napodobeniny znaku eura.

111 Po prvé totiž dvanásť hviezd, ktorých dominantnou farbou je žltá, je umiestnených do polkruhu na modrom pozadí okolo tejto napodobeniny znaku eura. Ak by sa aj pripustilo, že tieto hviezdy nepredstavujú napodobeninu európskej vlajky reprodukovanej v bode 9 vyššie, je nutné konštatovať, že v nijakom prípade nemôžu byť protiváhou účinku, ktorý vo verejnosti vyvoláva prítomnosť uvedenej napodobeniny znaku eura v spornej ochrannej známke.

112 Po druhé, ako bolo uvedené v bode 74 vyššie, znak eura vyobrazený v spornej ochrannej známke je prilepený k písmenu ‚e' a nie ‚zlúčený' s týmto písmenom, ako to tvrdí žalobca. Uvedené písmeno však samo osebe nie je nositeľom významu, a teda nezamedzuje spájaniu majiteľa spornej ochrannej známky s Európskou úniou.

113 Po tretie výraz „member of" sa nachádza na bielom pozadí nad napodobeninou znaku eura. Výraz „euro experts" je tiež napísaný na bielom pozadí, ale pod napodobeninou znaku eura. Ako to veľmi správne zdôraznil odvolací senát v bode 43 napadnutého rozhodnutia, tieto dva výrazy čítané súčasne vyvolávajú myšlienku úzkeho okruhu expertov v súvislosti s eurom, ktorí boli oficiálne schválení. Vyvolávajú totiž pocit, že Európska únia, na ktorú, ako bolo pripomenuté, odkazuje znak eura, dala súhlas na použitie spornej ochrannej známky.

114 Z toho vyplýva, že tretiu časť treba zamietnuť. Druhý žalobný dôvod musí byť teda v celom rozsahu zamietnutý.

*O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009*

115 V rámci ešte subsidiárnejšieho žalobného dôvodu žalobca tvrdí, že rozhodnutie zrušovacieho oddelenia, ktorým bol zamietnutý návrh na vyhlásenie neplatnosti založený na článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, bolo správne. Ďalej uvádza, že vzhľadom na to, že Komisia sa odvolala na článok 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009 až v konaní pred odvolacím senátom, toto odvolanie sa je potrebné vyhlásiť za oneskorené a v dôsledku toho za neprípustné. Ďalej uvádza, že v každom prípade na základe posledného uvedeného ustanovenia nemožno vyhlásiť neplatnosť spornej ochrannej známky.

116 Ako však vyplýva z bodov 44 a 45 napadnutého rozhodnutia, odvolací senát sa domnieval, že neplatnosť spornej ochrannej známky sa musí vyhlásiť na základe článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby bolo potrebné „posúdiť ďalšie dôvody, na ktorých sa zakladá návrh na vyhlásenie neplatnosti".

117 Preto dôvodom, pre ktorý odvolací senát zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia a vyhlásil neplatnosť uvedenej ochrannej známky, nebolo, že sporná ochranná známka porušuje ustanovenia článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009.

118 V dôsledku toho sa tretí žalobný dôvod musí zamietnuť ako neúčinný.

119 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť.

**O trovách**

120 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. Heinrich Kreyenberg znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).**

Czúcz Labucka Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. júla 2013.

Podpisy